Kabir ve mahşer

Harun Bey: “1- Kabirde makamlar gösterilir deniyor. Öyleyse ruh mahşere makamını bilerek mi çıkıyor? Bu durumda mahkemenin bir değeri kalır mı? 2- Mahşerden beraat alarak geçen kişi, Sırat üzerinde Cehennem korkusu yaşar mı?”

1- Âhirette hiçbir şey bu dünyadaki gibi cereyan etmez. Dünya teklif yurdu, âhiret ücret yurdudur. Dünya hikmet yurdu, âhiret kudret yurdudur. Orada zaman farklıdır. Orası ezeliyet, ebediyet ve sonsuzluk ülkesidir. Sonsuzluk, Üstad Bedîüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, maziyi, hâli ve istikbali iç içe ve birden tutar.1 Orası kesret dairesi değil, çokluklar ülkesi değil, vahdet dairesidir.2 Orada hakikatlere bakışımız farklıdır. Burada iman konusu olan âhiretle ilgili hemen her haber, orada müşahedemiz altında olacaktır. Kabir suali, kabir azabı, mahşer, sırat, Cennet, Cehennem… vs. uhrevî hâdiseler buradaki gibi haberden ve iman konusu olmaktan çıkacak, birer yaşanılan gerçek olarak bizi saracaktır. İmtihan yoktur artık. İmtihan dünyada kalmıştır. Her şey dünyada attığımız tohumların meyvesi ve fidanı olarak karşımıza çıkacaktır.

2- Hâkimin şefkati ve merhameti ayrı… Mağfireti, affı ve bağışlaması ayrı… Kahrı, gazabı, celâli ve galibiyeti ayrı… Hikmeti, hükmü, kararı ve adaleti ayrıdır. Hâkim, suçluyu idamla yargılar, fakat sonra döner şefkatinden ve merhametinden kalemini kırar. Suçlusunun bazı davranışlarını affa konu yapar, cezasını hafifletir.

Hâkim-i Ezelî olan Cenâb-ı Hakk’ın, ölümle yüksek huzuruna aldığı kuluna, dünyada Kendi Zat-ı Ulûhiyetine sığınmayı ihmal etmemiş kuluna, her ne kadar günahkâr da olsa, her ne kadar hesabı görülecek işleri de olsa, Cennetinden ve rahmetinden bir esinti hissettirerek istirahatını temin etmesi şefkatinden ve merhametindendir. Hesap ve yargılama ayrı, şefkat ve merhamet ayrı tecellilerdir. Zaten Peygamber Efendimizin (asm) ihbarıyla Cennet de, Cehennem de bize uzak yerlerde değildir; bize ayakkabımızın bağından daha yakındırlar.3

3- Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Müslüman, kabrinde Rabb’inden ve Peygamberinden sorulduğunda Allah’tan başka hiçbir ilâh olmadığına ve Muhammed’in (asm) Allah’ın elçisi olduğuna şahadet eder. Bu şahadet, Allah’ın, ‘Allah iman edenlere dünya hayatında da, âhiret hayatında da sabit sözlerinde daima

sebat ihsan eder.’ 4 meâlindeki yüksek ayetinin gerçekleşmesidir.” 5

Bu hadiste dünyada iman üzere sebat eden bir kulun kabir suâli sırasında da iman üzere bulunacağı müjdelenmiştir. Cenâb-ı Hak dilerse bu kuluna Cennetini gösterir.

4- Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) bildiriyor ki: “Kul kabre konulduğunda, dostları dönüp gittiği ve onların ayak sesleri henüz işitildiği sırada iki melek gelir. Onu oturturlar ve Hazret-i Muhammed’i (asm) kast ederek, ‘Bu zat hakkında ne düşünüyorsun?’ diye sorarlar. O kişi mü’min ise şöyle der:

“O’nun Allah’ın kulu ve elçisi olduğuna şahitlik ederim.”

Bunun üzerine kendisine:

“Cehennemdeki yerine bak! Allah orayı Cennet ile değiştirdi” denir.

O kişi her iki yerini de görür. Kabri yetmiş arşın genişletilir. Kıyamet Günü insanlar diriltilinceye kadar kabri hoş kokularla doldurulur.” 6

Burada bir hesap görme ve yargılama yoktur. Burada vazifeli melekler kulun îmânda sebat üzere olduğunu tesbit ediyorlar ve kendilerine verilen yetki çerçevesinde kulu îmândaki sebatı dolayısıyla Cennet ile müjdeliyorlar. Bu kul mahşer yargılamasından, yani Mahkeme-i Kübrâ’dan, yani büyük duruşmadan kurtulmuş değildir. Nitekim “Cehennemdeki yerin”den maksat bu duruşmanın sonucu olsa gerektir. Fakat bu kulun affedilmeye ve bağışlanmaya liyakati vardır. Cenâb-ı Allah’ın bu liyakat üzerine kulunu bağışlaması umulmaktadır. Muhtemelen mahşerde o da olacaktır. Çünkü O, kulu ile kulunun zannı çerçevesinde muamele yapıyor. 7 Yani bağışlandığını düşünen ve bunu Allah’tan uman kulunu bağışlıyor. Bunu melekler biliyorlar.

5- Esas olan, Allah’ın haksızlık yapmayacağını ve zulmetmeyeceğini bilmek ve buna iman etmektir. Dünyada verilen haberlerle yetinmek, âhireti müşahede etmeyi âhirete bırakmaktır. Dünyada gayba imanı en yüksek kemal saymak; gaybın ayrıntısını görmeyi âhirete bırakmaktır.

6- Nihayet berzah âlemi de, mahşer ve sırat da âlem-i gaybdan olduğundan; berzahta gideceğin yerin gösterilmesi mahşerdeki büyük muhakeme ile çelişmez.

7- Mahşerde beratını alan bir kul artık Sırat üzerinden korkusuzca Cennete gider. Cehenneme düşme korkusu çekmez. Çünkü beratını almıştır.

DUÂ

Ey Kâbıd-ı Hafîz! Hayatımı güzel bir tecelli ile verdiğin gibi, güzel bir ölüm ile al! Ruhumu rızanı kazanmış olarak kabzet! Canımı ve bedenimi ehl-i necat kıldıklarınla haşret! Dünyada merhametini refîk eylediğin gibi, ahirette de rahmetini refik eyle! Dünyada ve ahirette üzerimden şefkatini eksik etme! Benim, annemin ve babamın ve bütün ehl-i imanın zorluklarımızı kolaylıklara kalbet! Âmin!

Dipnotlar:

1- Sözler, s. 430,

2- Mektûbât, s. 223,

3- Riyâzu’s-Sâlihîn, 444,

4- İbrâhîm Sûresi: 27,

5- Riyâzu’s-Sâlihîn, 426,

6- Câmiü’s-Sağîr, 1/558,

7- Buhârî, Tevhid, 15; Tirmizî, Tevbe, 1; Bu hadisin yorumu için bakınız: Sözler, s. 39.